

7. In meaning, **'ought to'** is exactly the same as should. If you can use 'should' in the sentence you can also use 'ought to'. 'Ought to' is more formal, old-fashioned and less common in spoken English. The usage of the modal verb 'ought to' is quite rare in modern English. It can be used to express moral obligation, supposition and probability, something that can be naturally expected.

8. **'Shall'** is typically combined with the Simple Infinitive and expresses promise, strong intention, warning, a suggestion and asking for instructions. In British English 'shall' is used to attach promising or volunteering intonation to the sentence. For example: *Shall I take care of your house?*

9. **'Will'** combined with the Simple Infinitive expresses willingness, intention, determination, predictions, certainty about the present or the future. For example: *I will write as soon as I can.*

'Will/would' denote a polite request or an offer. For example: *Will/Would you pass me the pepper, please.* Moreover, in comparison with 'will', 'would' performs a higher level of politeness. It is also possible to use the next combinations to express courtesy: *Would you mind/ would you be so kind as to...*

In Ukrainian, they correspond to "Будьте люб'язні", "Будьте так ласкаві".

'Will' can be used for commands when 'would' is never used in this meaning,

In the meaning of resistance, 'will/ would' occur in negative sentences and show that some function of a thing can't be performed. For example: *The wound wouldn't heal.*

10. **'Need'** may be used either as a modal or as a regular verb. As a modal verb 'need' has only one present tense form and is combined with a bare Infinitive. In reported speech, it remains unchanged. 'Need' expresses necessity or absence of necessity. It is used in interrogative or negative sentences. For example: *You needn't have come. The headmaster has already gone.*

These are the main meanings of modal verbs in English. The usage of them is quite controversial, especially in written English. All modal expressions are about the speaker's or writer's view of the world, that's why only they can decide which modal verb is appropriate in this context.

REFERENCES

1. Граматика сучасної англійської мови: морфологія та синтаксис: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Повлюк А., Маліон Л., Єфремова Н. та ін. . Луцьк: Вежа-Друк, 2019. 322 с.
2. Практична граматики англійської мови: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Гороть Є. І., Василенко О.В., Маліон Л. К., та ін. . Луцьк: Вежа-Друк, 2015. 400 с.
3. Aarts B. Oxford Modern English Grammar. New York: OUP, 2011. 342 p.

Лашук М. М.

група МАМ–2 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. пед. наук, викладач Нацюк М. Б.

КОМУНІКАТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У НАВЧАННІ ГОВОРІННЯ

Важливість вивчення англійської мови як мови міжнародного спілкування у сучасних умовах давно не потребує пояснення, а є загальновідомим фактом. Мовна і мовленнєва компетентності ґрунтуються на усвідомленні основної функції мови – комунікативної, яка забезпечує мовленнєву діяльність її носіїв і впливає на їхній різнобічний розвиток. Сьогодні застосовуються різні методи викладання англійської мови, перевага надається тим, які об'єднують комунікативні та пізнавальні цілі.

Як відомо, комунікативний метод базується на комунікативній теорії мови, згідно з якою метою вивчення мови повинно бути формування комунікативної компетентності. Суть комунікативного навчання полягає в тому, що процес навчання є моделлю процесу спілкування. Для цього необхідно моделювати основні, принципово важливі, сутнісні параметри спілкування, до яких належать особистісний характер комунікативної діяльності суб'єкта спілкування, взаємодія мовних партнерів, ситуації як форми функціонування спілкування, змістова основа процесу спілкування, система мовних засобів, засвоєння якої забезпечило б комунікативну діяльність у ситуаціях спілкування, функціональний характер засвоєння і використання мовних засобів. Для розвитку навичок мовлення треба, щоб студенти розмовляли частіше та щоб в психологічному плані мовлення наближається до природного [2, с. 117].

Комунікативна компетентність включає в себе:

1. відсутність мовного бар'єру та страху спілкування;
2. вміння висловлювати свої думки без попередньої підготовки;
3. здатність доносити будь-яку інформацію співрозмовнику, незважаючи на обмеженість лексичної чи граматичної бази;
4. розуміння, яку саме мовленнєву конструкцію, коли і як необхідно вжити;
5. здатність сприймати мову на слух та розуміти співбесідника, відрізняючи при цьому, наприклад, формальне мовлення від неформального [4].

Говоріння належить до продуктивних видів мовлення. Говоріння забезпечує усне спілкування іноземною мовою в діалогічній (паралельно з аудіюванням) і в монологічній формі. Воно спрямоване до однієї особи або до необмеженої кількості осіб. Як і будь-яка інша діяльність, говоріння завжди має певну мету, мотив, в основі якого лежить потреба, предмет – думки того, хто говорить, продукт – висловлювання і результат, який може виражатися у вербальній і невербальній реакції на висловлювання. [2, с. 45].

Отже, найпоширенішим підходом викладання іноземної мови, зокрема англійської, є комунікативний. Суть комунікативного навчання полягає у підготовці студента до участі в процесі іншомовного спілкування та отримання практичних знань, які знадобляться йому у майбутньому. Головною ж функцією комунікативного методу слід вважати здатність створення природного мовного середовища, що лежить в основі застосування комунікативного підходу до навчання англійської мови.

Таким чином, сучасні тенденції в курсі викладання іноземної мови у навчальних закладах передбачають впровадження та реалізацію комунікативного підходу, що сприяє його широкому розповсюдженню. Дедалі більше комунікативне викладання втілюється в навчальних закладах, що спеціалізуються на вивченні мов. Заклади, які завжди використовували традиційні методи, поступово доповнюють їх інтерактивними. Крім того, деякі навчальні заклади намагаються комбінувати традиційні методики з комунікативним підходом. Окремі заклади розробляють та впроваджують власні методики, які повністю базуються на комунікативному підході.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вишневецький О. І. Діяльність учнів на уроці іноземної мови: Посібник для вчителів. – К.: Рад. школа, 1989. – 224 с.
2. Гондзюк С. П., Ішук В. В., Матвішин В. І. Веди урок іноземною мовою: Книжка для вчителя. – К.: Рад. шк., 1990. – 182 с.
3. Панова Л. С. Обучение иностранному языку в школе. – К.: Вышш. школа, 1989. – 144 с.
4. Пассов Е. И. Урок иностранного языка в средней школе. – М.: Просвещение, 2-е изд., дораб., – 1988. – 223 с.
5. Скалкин В. Л. Коммуникативные упражнения на английском языке. – М.: Просвещение, 1983. – 127 с.
6. Скляренко Н. К., Онищенко Е. И., Захарова С. Л. Обучение речевой деятельности на английском языке в школе. – К.: Рад. школа, 1988. – 150 с.